

# РЕШЕНИЕ

№ 1352

гр. Бургас, 20.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ  
СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди  
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радостина П. Петкова

Членове: Йорданка Г. Майска  
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова  
като разгледа докладваното от Радостина П. Петкова Въззивно гражданско  
дело № 20222100501624 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.258 и сл. ГПК и е образувано е по въззивната жалба на Г. С. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес: гр. П., ул. „П.“ № \*, подадена чрез упълномощения му процесуален представител адв. Темелкова, със съдебен адрес: гр. Бургас, пл. „Баба Ганка“ № 8 против **решение № 119 от 07.07.2022 г. постановено по гр. д. № 855/2021г. на Районен съд –Поморие, с която въззивникът- ответник е осъден да заплати на ищеца „КОМЕРС ТРЕЙД -84“ЕООД, ЕИК: 205553188, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Охрид“ № 73, представляван от управителя Б. Т., сумата от 12 627 лв. - главница, представляваща неплатени авточасти по фактура № 130 от 24.09.2021г., както и направените пред първата инстанция разноски в размер на 1006лв.**

В жалбата се изразява недоволство от първоинстанционното решение, с твърдения, че същото е незаконосъобразно, постановено с противоречие в нарушение на съдопроизводствените правила, необосновано и неправилно. Сочи, че претендираната сума е платена още при оставяне на автомобила, като не се оспорва монтиране на посочените от ищеца авточасти. Сочи, че съдът не е отдал значение на издадените от ищеца две фактури с един и същ номер, но с различно съдържание и за различни суми, като въпреки, че го е констатирал е приел, че са описани идентични части с частите по фактурата, представена от ищеца. Направен е подробен анализ на събраните по делото доказателства, като се навеждат оплаквания за избирателното и едностранното им кредитиране от районния съд, въпреки задълженията му по чл. 12, чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК, в т.ч. и давайки вяра на показанията на св. Т., без да отчита личната му заинтересованост по смисъла на чл. 172 от ГПК. Изразява несъгласие с изразените от съда изводи, основани на снимков материал, който не е приет по делото. По подробно изложените и доразвити в жалбата съображения се иска отмяна на решението и изцяло отхвърляне на иска. Моли за присъждане на разноските и пред двете съдебни инстанции. В съдебно заседание въззивникът, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа въззивната си жалба, като излага съображения по

същество. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК по отношение на претендираното от насрещната страна като разноски във въззивната инстанция адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК въззиваемият-ищец „КОМЕРС ТРЕЙД -84“ ЕООД е депозирал писмен отговор, в който е оспорил въззивната жалба и изложените в нея твърдения. Сочил, че желанието на ответника е да не плати доставените и монтирани части. Оспорва достоверността на ангажираните от ответника свидетелски показания, по съображения, че макар посочения свидетел да е заявил, че ответника е платил исковата сума в брой в офиса на дружеството, показанията му къде се е намирал този офис не отговарят на истината. По подробно изложените писмения отговор доводи се иска потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. В съдебно заседание, въззиваемият не се явява и не изпраща представител. Представя писмено становище, в което заявява, че поддържа писмения си отговор, моли за потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на разноските за въззивната инстанция.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, от фактическа страна съдът следното:

Производството пред районния съд е образувано по исковата молба на „КОМЕРС ТРЕЙД -84“ ЕООД за осъждане на ответника Г. С. Д. да му заплати сумата от 12 627 лв. - главница, представляваща неплатена цена за продадени и монтирани авточасти по фактура № 130 от 24.09.2021г.

В исковата молба се твърди че, по силата на сключен между страните устен договор за покупко-продажба на авточасти и аксесоари за тунинг /доработка/ на лек автомобил Мерцедес S 63, помежду им е постигната договорка за продажба на части на тунинга в сервиз „ДМД Колор“ в гр. Варна, стопанисван от „ДАЛИ“ ЕООД. Ищецът сочи, че в изпълнение на договора е изпратил до посочения автосервиз договорените с ответника части, а именно: брони, фарове, стопове, джанти и др. с обща цена от 12627лв. с ДДС, за която продажба е издадена процесната фактура № 130 от 24.09.2021г. за същата сума. В исковата молба се твърди, че ответникът е приел без забележки извършената работа и монтираните части, за което бил съставен подписан от него приемо-предавателен протокол от 20.09.2021г. Сочил се също, че за стойността на положения за монтажа труд на ответника е издаден фактура № 300004652 от 27.09.2021г. на стойност 1150 лв. с ДДС. Ищецът заявява, че след огледа на автомобила ответникът е напуснал веднага сервиза и не е заплатил нито ремонта, нито вложените за извършването му части. По така изложените съображения ищецът претендира осъждане на ответника да заплати сумата от 12 627 лв., представляваща стойността на закупените и вложените в тунинговането на горепосочения автомобил авточасти, за които е издадена процесната фактура № 130 от 24.09.2021г.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е признал, че между страните е възникнало твърдяно от ищеца облигационно правоотношение, както и вида и количеството на поръчаните и монтирани авточасти. Сочил, че по предварителна уговорка, на 20.09.2021г. е отишъл с колата си до посочен от ищеца сервиз в гр. Варна, но след като е видял, че същият бил мръсен и разхвърлян, се разколебал дали да остави колата си за поставяне на закупените части, въпреки че те вече се намирали там. Сочил, че управителят на ищцовото дружество Б. Т. го уверил, че сервиза е надежден и му обещал, че ако плати веднага 12 000 лв., няма да плаща нищо повече, а той ще се разплати със собственика на сервиза – Данаил Т., като последният присъствал на този разговор. Ответникът твърди, че е носил в себе си сумата от 4000 лв., като останалата сума от 8000 лв. е взел от придружителя си- негов приятел, който дошъл с автомобила си с цел да върне ответника след оставяне на автомобила му в сервиза. Сочил се, че приятелят на ответника е носил в себе си сумата от 8000 лв., тъй като същият с

оглед дейността, която развива винаги има пари в брой, а и преди да тръгнат за гр. Варна, е заявил на ищеца, че желаел да обнови зимния гардероб чрез покупки на дрехи и обувки в гр. Варна. Ответникът твърди, че е дал на Т. сумата от общо 12 000 лв., като за целта подписал и съставения от последния в два екземпляра приемо-предавателен протокол от 20.09.2021г. Сочи, че тогава управителя на ищеца Т. му издал фактура № 130 за сумата от 12 000.01 лв., която веднага разпечатал от лаптопа си, като му обяснил, че фактурата е от дата 24.09.2021г., тъй като тогава колата щяла да бъде готова. Ответникът заявява, че въпреки, че на 24.09.2021г. получил обаждане от сервиза, че автомобилът му е готов, заедно с приятеля си отишли на място. но установили, че се налага да почакаят още няколко часа. Соци, че първоначално автомобилът бил тестван от собственика на сервиза Т., който уверявал, че всичко е наред. Заявява, че впоследствие се оказало, че колата му дала дефект, поради което се обадил на Т., с който се уговорили на 27.09.2021г. за извършване на поправката. Възразява против твърденията на ищеца, че не е платил дължимата за авточастите продажна цена. Оспорил е представените от ищеца писмени доказателства- фактура на стойност от 12627 лв. и приемо-предавателен протокол от 20.09.2021г, като твърди, че не е подписвал такъв.

С обжалваното решение, предявеният иск с правно основание по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД е уважен изцяло. Съдът е приел е, че между страните е налице твърдяното облигационно правоотношение по сключен помежду им договор за покупко-продажба на авточасти за тунинговане на автомобила на ответника, при липса на оспорване, че авточастите са били доставени от ищеца и монтирани в автосервиз в гр. Варна на автомобила на ответника. Относно спорния между страните факт дали ответникът е изпълнил задължението си да заплати на ищеца цената на закупените части, след оценка на събрания доказателствен материал и преценка на кои свидетелски показания да даде вяра в съответствие със съдопроизводствените правила, предвидени в ГПК, в решаващите си мотиви районният съд е счел, че по делото не е доказано плащане извършено от ответника.

Бургаският окръжен съд, при служебна проверка на първоинстанционното решение, извършена на основание чл.269 от ГПК не установи съществуването на основания за нищожност или недопустимост на същото, поради което намира, че то е валидно и допустимо. По същество, като взе пред вид събраните по делото доказателства, становищата на страните и като съобрази закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, а и от данните по делото безспорно се установява наличието на възникналото между страните облигационно правоотношение, изразяващо се в сключен помежду им неформален договор за покупко-продажба на описаните в исковата молба авточасти на твърдяната стойност 12627лв., както и обстоятелството, че именно закупените вещи впоследствие са монтирани на автомобила на ищеца от трето договорени между страните лице – автосервиз „ДАЛИ”, стопанисван от „ДМД Колор“ в гр. Варна, представляван от управителя Данаил Т.. Тези обстоятелства се установява безпротиворечиво от данните по делото.

Основния спорен въпрос е дали ответникът е заплатил на ищеца уговорената продажна цена, в т.ч. относно възраженията му, че цената е намалена от първоначалния й размер 12627 лв. на сумата от 12 000 лв., в обхвата на оплакванията в жалбата, съдът намира следното:

На първо място следва да се отбележи, че за доказване на твърдяното от ответника плащане на сумата от 12000 лв. по процесния сключен между страните неформален договор за покупко-продажба, ответникът е ангажирал свидетелски показания. Доколкото нормата в чл. 77 от ЗЗД дава възможност на платилия длъжник да иска издаване на разписка, доказване на плащането при договори на стойност над 5000 лв., какъвто е процесния случай, е недопустимо да се извършва със свидетелски показания, с оглед забраната на чл. 164, ал. 1,

т. 3 от ГПК.

Независимо, че такива свидетелски показания относно факта на плащане на сумата от 12 000 лв. са допуснати и събрани в първоинстанционното производство, правилно районният съд не ги е кредитирал, макар и по различни съображения – поради противоречието на изложените от свидетеля на ответника обстоятелства с останалите данни по делото и поради опровергаването им от останалия доказателствен материал.

Що се касае кредитираните от районния съд свидетелски показания и възражението за заинтересоваността на св. Т. – собственик на автосервиза, в който са монтирани частите, въззивният съд намира, че дори и такава заинтересованост да е налице, само по себе си тя не води до недоверие на неговите показания. Този извод следва от обстоятелството, че нормата на чл. 172 от ГПК въвежда изискването, че при данни за възможна заинтересованост от изхода на делото, показанията на свидетеля следва да се преценяват с оглед всички други данни по делото. В случая посоченият свидетел е бил очевидец на фактите, за които е свидетелствал, като пряко е възприел действията, за които свидетелства. Затова, отчитайки, че показанията му не се опровергават от останалия събран по делото доказателствен материал, районният съд не е допуснал соченото в жалбата процесуално нарушение, а правилно е оценил и кредитирал неговите показания в съответствие с правилото на чл. 172 от ГПК. Настоящата инстанция напълно споделя направената в тази връзка от районния съд оценка на доказателствения материал по делото, както и изведените въз основа на нея фактически и правни изводи.

По отношение на представените две фактури, издадени под и един и същ номер „130“ и на една и съща дата – „24.09.2021г.“, но на различна стойност – едната за сумата от 12627 лв., а другата за сумата от 12000.01лв., следва да се има предвид, че принципно издаване на фактурите представлява единствено едностранна счетоводна операция, в която издателят посочва параметрите на сделката и цената ѝ. При условие, че страните не спорят относно наличието на сделката, вида и броя на закупените авточасти и цената, която първоначално е уговорена, разминаването в посочената във всяка от фактурите цена на сделката, няма правно значение, доколкото по делото не е установено ответникът да е заплатил каквато и да е част от цената. Недоказани останаха и възраженията на ответника, че между него и ищецът е постигната последваща договорка за намаляване на цената на 12 000 лв. при авансовото ѝ плащане, тъй като подобно плащане не бе установено по делото. От това следва извод, че дължимата от ответника цена е първоначално уговорената в размер на 12627лв.

Що се касае до приемо-предавателния протокол от 20.09.2021г., който ответникът е оспорил като неавтентичен по съображения, че не е подписвал такъв, пред първата инстанция открито производство по чл. 193 от ГПК. Макар, че доказателствената тежест за доказване на оспорването неправилно е възложена на представилата оспорения документ страна, а не на ответника съгласно чл. 193, ал.3, изр. първо от ГПК, с оглед обстоятелството, че ответникът изрично е заявил, че не оспорва получаването на закупените части и монтирането му, се налага извода, че наличието на негов подпис в приемо –предавателния протокол е ирелевантно за спора. В тази връзка следва да се отбележи, че без значение за процесния казус е обстоятелството дали монтирането на частите е прието или не от ответника без забележки, доколкото претенцията на ищеца обхваща само продажната им цена и не включва стойността на ремонтните дейности по самото тунинговане. Затова изложените в жалбата съображения и възражения относно извършения ремонт не следва да се обсъждат като ирелевантни по делото.

Съгласно чл. 327 от ТЗ, ако не е уговорено друго, при търговската продажба

купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи. Видно от събраните доказателства продадените стоки са доставени от ищеца и приети от ответника, което обстоятелство изрично е признато от него. Въпреки доказателствената тежест, която носи обаче ответникът не е представил годни доказателства, от които да се установява, че е изпълнил точно и в срок паричните си задължения към ищеца, произтичащи от възникналото помежду им продажбено правоотношение за заплащане на дължимата продажна цена в размер на 12 627лв. Затова искът за присъждането ѝ се явява основателен и правилно е уважен от районния съд.

С оглед съвпадане на изводите на настоящата съдебна инстанция с тези на районният съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Въпреки неоснователността на въззивната жалба, в полза на въззиваемия- ищец не следва да се присъждат разноски за платено адвокатско възнаграждение за въззивното производство в претендирания и уговорен в договора за правна защита и съдействие размер от 2000лв. Съображенията за това са липсата на доказателства, че уговореното адвокатско възнаграждение представлява направен от ищеца разход, тъй като не са представени документи, от които да е видно, че същото е платено по вписания в договора за правна защита и съдействие начин – по банков път по посочената банкова сметка /в т. см. са дадените задължителни указания по т. 1 от от ТР № 6/06.11.2013г. на ОСГТК на ВКС/.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** решение № 119 от 07.07.2022 г. постановено по гр. д. № 855/2021г. на Районен съд –Поморие.

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на „КОМЕРС ТРЕЙД -84“ЕООД, ЕИК: 205553188, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Охрид“ № 73, представляван от управителя Б. Т. за осъждане на Г. С. Д., ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес: гр. П., ул. „П.“ № \* да му заплати претендираните във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на **2000 лв.**

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_